

— Εδυνάτως δὲν ὑπῆρξε τοσοῦτον καταστροφικὴ ἢ τὸ πρῶτον ἀγγελεῖσα παρὰ τὴν Φλωρίαν σύγκρουσις ἑλληνομακεδονικῶν σωμάτων καὶ τουρκικοῦ στρατοῦ. Τούταντιον μάλιστα.

Αἱ πρῶται εἰδήσεις περὶ ἀπώλειας τῶν ἡμετέρων, παρέστησαν, ὡς ἐκ τουρκικῆς πηγῆς προερχόμεναι πολὺν ὑπερβολικὰς τὰς ἀπώλειας ταύτας. Ἐκ τῶν ἑλληνομακεδόνων φαίνεται δι' ἐφρονέθησαν μόνον ἐπὶ καὶ δι' ὁ ἀριθμὸς τῶν τραυματιῶν καὶ αἰχμαλώτων ἀνέρχεται εἰς 15.

Αἱ ἀπώλειαι τὰς ὁποίας ἐπέστη ὁ τουρκικὸς στρατὸς ὑπολογίζονται εἰς 200 ἄνδρας. Ἐπὶ πολὺν ὥρας κάρρα καὶ ἡμίονοι μετέφερον τοὺς τραυματίας καὶ νεκρούς. Οἱ τελευταῖοι ἐτάφησαν εἰς τάφους σκαφέντας εἰς μικρὰν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς συμπλοκῆς ἀβύσσον καὶ τοῦτο ἵνα μὴ ἀντιληφθῶσιν αἱ χωρικοὶ τῶν περὶ χωρίων τὴν ἀπώλειαν ταύτην.

Τὸ ἑλληνομακεδονικὸν σῶμα διέσπασε εἰς δύο σημεῖα τὴν τουρκικὴν ζώνην. Καὶ τὸ μὲν ἐν τμήμα αὐτοῦ ἠκολούθησε τὸν ἀρχηγὸν Φούφαν τὸ δὲ ἕτερον ἄλλον ἀρχηγόν, ἄγνωστον ποῖον, διότι ὁ Βολάνης εἰκάζεται, χωρὶς ὁμοῦ νὰ εἶναι βέβαιον, δι' εὐρίσκειται μεταξὺ τῶν νεκρῶν.

Κατὰ τὴν συμπλοκὴν οὐδεμία ἔγινε χρῆσις βομβῶν ἐκ μέρους τῶν ἑλληνομακεδονικῶν σωμάτων τὸν ὁποῖον οὐδέποτε μεταχειρίζονται βόμβας. Ἡ βόμβα δὲ ἡ ὁποία ἐξεργάσθη εἰς τὴν Οσνίτσαν ἔχεν εὐρεθῇ ἐντὸς οἰκίας οχισματικῆς, ὅπου ἦσαν ἀποθηκευμένοι ὑπὸ κομισατζήδων καὶ ἄλλαι βόμβαι.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Ἡ παραίτησις τοῦ Μητροπολίτου Σωφρονίου. — Τίνας ὑπέδειξε ἡ ἐπαρχία Ἰωαννίνων ὡς διαδόχους αὐτοῦ;

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἰωαννίνων ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1906.

Τὸ μητροπολιτικὸν ζήτημα Ἰωαννίνων τείνει νὰ λάβῃ ὀριστικὴν λύσιν συμφώνως πρὸς τοὺς πόθους καὶ τὰς βέβηκας τοῦ ἡπειρωτικοῦ λαοῦ. Αὐτὸς ὁ μητροπολίτης κ. Σωφρόνιος διαβλέπων, ὅτι πᾶσα περαιτέρω ἀντίστασις ἀπὸ μέρους τοῦ, ἀπ' οὗ οἱ πάντες ἐκπρόχθησαν ἐναντίον του, καθίσταται περιττή, ποιούμενη τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ἐγραφε πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον ὅπως ὑποβάλῃ τὴν ὑπὸ τοῦ μητροπολιτικοῦ θρόνου Ἰωαννίνων παραίτησίν του. Τὸ διαβόημα δὲ τοῦτο τῆς Ἀ. Γ. φαίνεται, ὅτι διηκόλυσε σπουδαίως τὴν θέσιν τῆς Ἱ. Συνόδου, ἥτις ἐπέσπευσε ν' ἀπαντήσῃ τηλεγραφικῶς περὶ τῆς γενομένης περὶ παραίτησιν προτάσεως, ὅτι αὕτη ἐγένετο ἀποδεκτή. Περιττὸν δὲ νὰ εἰπωμεν, ὅτι ἡ εἰδήσις αὕτη προὔρξεν ἐν πάσῃ τῇ ἡπειρῇ γενικὴν εὐχάριστον. Τὸ παρελθὸν δὲ Σάββατον προσεκληθῆσαν εἰς γενικὴν συνεδρίαν οἱ ἀντιπρόσωποι πόλεως καὶ ἐπαρχίας, ὅπως συσχεθῶσι καὶ ὑποδείξωσι τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ τὸ καταλλήλοτερον πρόσωπον, ὅπως διαδεχθῇ τὸν Σεβασμιώτατον κ. Σωφρόνιον. Κατόπιν βραχείας συζητήσεως ἀπεφασίσθη νὰ ἐκφρασθῇ εὐχὴ περὶ διορισμοῦ ὡς Μητροπολίτου Ἰωαννίνων ἡ τοῦ Μητροπολίτου Σεργίου ἡ τοῦ Καισαρείας. Γενικῶς δὲ ἡ ἐκφρασις τῆς εὐχῆς περὶ τῆς ἐκλογῆς ἐνός ἐκ τῶν δύο διακεκριμένων τούτων ἱεραρχῶν ἔκρινε εὐφρόσυνον ἐντύπωσιν. Ἰδὼμεν ἐν τούτοις ποία ἔσται ἡ ἀπόφασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Κωνσταντινουπόλεως.

Σ. α' Ἀγῶνος. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος Κων/πόλεως ἔκρινε ἀναγκαῖον νὰ μὴ ἀκούσῃ τὰς εὐχὰς τῆς ἐπαρχίας. Εὐχόμεθα νὰ δευχθῇ ἡ ἐκλογὴ τῆς τοῦ Πισιδίας, ἐπιτυχῆς, καὶ νὰ μὴ θρηνησώμεν νεὰς ἀποτυχίας.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΤΗΝ 4 μετὰ μεσημέριαν ὤραν τῆς Τετάρτης 31 Μαΐου, ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ ἐπιτετραμμένος τῆς Ρωσίας κ. Λεμοντιώφ καὶ ἐντολὴν τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ ἐπισκεφθεὶς τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ρωμανίας κ. Καντακουζηνὸν ἐκπληροῦντα καὶ χρεὴ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν διὰ τὴν ἐν Μαδρίτῃ ἀπουσίαν τοῦ στρατηγοῦ Λαυρόβιτς ἀνεκοινοῦσεν ἐν ὀνόματι τῆς ἑλλην. κυβερνήσεως, ὅτι αὕτη θεωροῦσα μεταλάντην ἐξακολούθησιν διαπραγματεύσεων πρὸς ἐπανάληψιν τῶν σχεσίων, ἅτε ἀδυνάτου ὄντος νὰ ἐξευρεθῇ βάσις συνεννοήσεως, ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς ἀνάκλησιν τῶν ἀπομεινόντων ἐπαλλήλων τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλληνικῆς πρεσείας ὡς καὶ πάντων τῶν προξενικῶν ἐπαλλήλων τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἑλλὰς τὴν προστασίαν τῶν ὑπηκόων αὐτῆς ἀνέθηκε τῇ Ρωσίᾳ. Τὴν διακοπὴν ταύτην τὸν σχεδόν ἀνήγγειλεν ἐπισήμως ἐνὸς τῶν εἰς Βουλῆς τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης ἡμέρας ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Σκουζές, καθ' ἣν εὐρεῖα ἐπηκολούθησε συζητήσις. Ταύτης τὴν περιεχόμενον ἀνιγγράφον ἐν ἄλλῃ στήλῃ τοῦ «Ἀγῶνος». Μετὰ τὸ τέλος τῆς συζητήσεως ὁ βουλευτὴς κ. Δ. Στεφάνου ἀπέδωκε τὴν ἐπομένην πρότασιν.

«Ἡ Βουλὴ μετὰ τὰ λεχθέντα ἐγκρίνουσα τὴν ἐν τῷ ἑλληνορωμανικῷ ζητηματικῷ πολιτικῷ τῆς κυβερνήσεως μεταβάνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ὅτι ἡμεῖς ὑποβόλῃ τῆς προτάσεως ταύτης ἢ ἀντιπολιτευοῖς συνεχίζουσα τὰς ἀπααιωνιτάς παραδόσεις τῆς

κοινοβουλευτικῆς αὐτῆς ἱστορίας ἀπεχώρησε σύσσωμος, παρέμεινε δὲ ἡ ὑπὸ τὸν κ. Ζαΐμην ὁμάς καὶ ἡ κυβερνητικὴ πτέρυξ, ἐν ὧν βουλευταὶ 99. Ἐκ τούτων οἱ 7 ὑπουργοὶ ἠρησθήσαν πῆφον, 92 δὲ, ἐν οἷς καὶ οἱ ζαΐμικοι ὑπερεψηφίσαν τῆς προτάσεως.

Καὶ εἶναι μὲν κατὰ τὰ συνταγματικὰ θέματα ἡ πῆφος αὕτη τῆς Βουλῆς ὁμόφωνος πῆφος τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐκφράσωμεν τὴν κατάπληξιν ἡμῶν ἐπὶ τῇ πρωτοφανείᾳ τῆς φιλοπατρίας τῶν πολιτευτῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Ἀπὸ πρῶτας μέχρι ἐσπέρας ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν δὲν ἐξέρχεται συνθηκώτερον ἄλλῃ λέξει ἢ ἡ λέξις τῆς φιλοπατρίας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πρῶτας μέχρι ἐσπέρας τὰ ἔργα καὶ αἱ πράξεις αὐτῶν καταδεικνύουσιν κατὰ τὸν μάλιστα κατάφωρον τρόπον, δι' εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐισδύουσι παντοῦ αἰσθήματα, ἐξαιρουμένης μόνως τῆς φιλοπατρίας. Βλέπομεν τὰς ἐργασίας καὶ ἄλλων κοινοβουλευτικῶν τῆς Ἑθροῦς παρακολουθούμεν τὰς ἐν τῇ γαλλικῇ καὶ τῇ ἰσπανικῇ βουλῇ συζητήσεις, καθ' ἃς παρίστανται πολιτικὰ κόμματα θεμελιωδῶς διωσόμενα ἐν ταῖς γνώμας, τὰ μὲν δημοκρατικὰ τὰ δὲ μοναρχικά, καὶ ὁμοῦ ἐννοήματα εἰς κοινὴν πῆφον περὶ ζητημάτων ἐξωτερικῶν, διότι μοναρχικοὶ καὶ δημοκρατικοὶ πρὸς πάντας ἄλλων ἐνθυμούμενται, δι' εἶναι Ἰσπανοὶ ἢ Γάλλοι. Ἐνταῦθα τοιοῦτον αἰσθημα δὲν ὑπάρχει. Δὲν ὑπάρχει καὶ τὸ αἰσθημα τῆς αἰδοῦς, τῆς κοινοῦ τῆς φιλοματίας, ὅπως ἡ Ἑλλὰς παρασταθῇ πρὸς τῆς ἀδελφείας τῶν Λαχωθῶν καὶ Καντακουζηνῶν μία καὶ ἀδιαίρετος.

Αἱ λοιπαὶ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς ὁμαλῶς μὲν καὶ ἄνευ ἀντεγκλήσεων, ἀλλὰ ναυχέλιστα ἐχώρησαν τὴν λήξασαν ἐβδομάδα μέχρι τῆς Τρίτης, δι' ἣν μετὰ τὴν ἀποκαλύψεως ἐκδηλωθεῖσιν δυσφορίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ τὸ πολὺν ἐπαγγέλλειν εἰς τὴν μάνδραν νομοταγῆς καὶ πειθίγῃν.

— Ὁ «Νεολόγος» Πατρὸν οὕτω ἀφηγεῖται χαριέστατον ἐπεισόδιον μαρτυροῦν τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὸ εὐσυνκίνητον τοῦ Διαδόχου, πρὸς δὲ ἐπὶ ἄλλων καὶ μάλλον εὐελπί τὸ Πανελλήνιον στρέφει τὰ βλέμματά του:

«Ἀφ' οὗτο ὁ Διάδοχος διόκει τὸ ἰὸν Σύνταγμα τοῦ πελικοῦ εἶχεν ὡς ἀκόλουθόν του ἕνα λογικὸν διακρινόμενον διὰ τὴν ἀνδρίαν καὶ τὸν πατριωτισμόν του. Ὁ λογικὸς αὐτὸς περὶ οὗ γράφωμεν, εἶνε ἡδὴ ἀνθυπολοχαγὸς προβιβασθεὶς ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ μετὰ ἑξ ἄλλων. Τὸν λογικὸν αὐτὸν εἶχεν ὡς ἀκόλουθόν του εἰς τὴν ἰδιαίτην ὑπηρεσίαν τοῦ Δι' ἀδελφῶν καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1897. Εἰς τὴν Κρήτην τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ ἐπανάστασις ἐκυριάρχει καθ' ὅλα τὰ βραχέα καὶ ἀπόκρημα μέρη τῆς αἰμοτοβαφούς νήσου. Ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν Ἑλλάδα κτήρουντο σώματα ἐπαναστατικὰ, ὅπως συναγωνισθῶσι μετὰ τῶν Κρητῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν.

Ἦτο ὁιομὸν τότε νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν Κρήτην τὸ σῶμα ἐνὸς ταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ Κρητός, εἰς τὸ ὅποιον ἀρκετοὶ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται εἶχον καταταχθῇ λιποτακτῆσαντες ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ. Μεταξὺ τῶν ὑπαξιωματικῶν αὐτῶν εἶχε καταταχθῇ εἰς τὸ σῶμα τοῦτο ὁ λογικὸς ἀκόλουθος τοῦ Διαδόχου, μὴ θέλων ὁμοῦ νὰ λιποτακτῇ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, παρουσιάσθῃ δύο ἡμέρας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἀνταρτικοῦ σώματος διὰ τὴν Κρήτην ἐνώπιον τοῦ ὑπαπιστοῦ τοῦ Διαδόχου καὶ παρεκάλεισεν αὐτὸν νὰ τῷ δώσῃ δεκαπενθήμερον ἀδειαν ἀπουσίας, ὅπως ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἰδιαίτην πατρίδα του, εἰς Λεβαδίαν, ἐνεκα σοβαρᾶς οικογενειακῆς υποθέσεως του.

Οἱ παρὰ τῇ ἰδιαίτερῃ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Διαδόχου ὁμοῦ προσκεκολλημένοι ἀξιωματικοὶ εἶχον μάθει ἐξωδίκως ὅτι ὁ λογικὸς ἀκόλουθος τῆς Α. Γ. τὴν ἀδειαν, τὴν ὅποιαν ἐζήτει δὲν θὰ τὴν ἐρησμοποιεῖ διὰ τὴν πατρίδα του, ἀλλὰ διὰ τὴν Κρήτην καὶ ἀνήγγειλαν τοῦτο εἰς τὸν Διάδοχον.

Ὁ Διάδοχος τότε εἶπεν εἰς τὸν ὑπαπιστήν του:

— Νὰ εἰπῇτε τῷ λογικῷ νὰ παρουσιασθῇ καὶ ζητήσῃ παρ' ἐμοῦ τὴν ἀδειαν.

Ὁ ὑπαπιστὴς δὲν ἔκ νέου παρουσιάσθη εἰς αὐτὸν ὁ λογικὸς ὅπως λάβῃ τὴν ἀδειαν τῷ εἶπε:

— Δὲν ἔχω ποῦ νὰ σοῦ δώσω ἐγὼ ἀδειαν. Μέσα εἰς τὸ γραφεῖόν του εἶναι ἡ Α. Γ. καὶ πηγαίνετε νὰ ζητήσῃτε ἀπὸ τὸν ἴδιον.

Ὁ λογικὸς, ὅστις ἐγνώριζεν ὅτι ἄλλοτε ὁ ὑπαπιστὴς ἐδίδοε τὰς ἀδείας, ἐμαρμάρωσεν. Δὲν ἔχασε ὁμοῦ τὸ θάρρος του. Ἐκάνονισε καλὰ τὴν στολὴν του καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Διαδόχου. Ἐστάθηκε σὺν λαμπάδα μὲ τὴν δεξιὰν ἐπὶ τοῦ πηληκίου:

— Ὑψηλότατε, σὰς παρακαλῶ εὐσεβάτως νὰ μοῦ χορηγήσετε δεκαπενθήμερον ἀδειαν διὰ τὴν πατρίδα μου ἐνεκα σπουδαίων οικογενειακῶν υποθέσεων.

Ἡ Α. Γ. ἡγήθη τοῦ καθίσματός του καὶ ἐκάρωσε τὸν ὄρθαλμὸν του ἐπὶ τοῦ λογικοῦ:

— Λογία. (τῷ εἶπεν) ἡ δεκαπενθήμερος ἀδειαν τὴν ὅποιαν ζητεῖς δὲν σοῦ ἐπαρκεῖ δι' ἐκεῖ πᾶν ἀπεφασίσαι νὰ πῆς. Σοῦ χορηγῶ ἐνός μηνὸς ἀδειαν.

Ὁ λογικὸς ἐμεινε ἐκπληκτικὸς μὲ τοὺς λόγους αὐτοῦ τοῦ Διαδόχου.

Ἡ Α. Γ. τότε ἐπλησίωσε πάλιν εἰς τὸ γραφεῖόν του ἥνοιζεν ἐν σურτίον, ἐξήγαγεν ἐν καινοῦργῆς ὁραῖον πολὺκροτον καὶ ἐγγχειρίζων αὐτὸ εἰς τὸν λογικόν:

— Ἐμαθα ποῦ πηγαίνεις. Πάρ' ο αὐτό σοῦ τὸ χαρίζω. Νὰ τὸ χειρισθῇς καλὰ ἐκεῖ ποῦ πᾶς. Ν' ἀνυμνήσῃς ὅτι εἶναι δῶρόν μου.

Ὁ λογικὸς δὲν ἐκρατήθη. Ἀνελύθη εἰς δάκρυα καὶ μὲλις ἐπρόφθασε νὰ ψελλίσῃ:

— Ὑψηλότατε σὰς εὐχαριστῶ.

Ἐκυψεν εἰς ἀνασπασθῇ τὴν δεξιὰν τοῦ Διαδόχου καὶ ἡ Α. Γ. δὲν τὸν ἀφῆκεν.

— Πήγαινε, λογία. Στὸ καλὸ. Καὶ ἐστρεψε τοὺς ὀφθαλμούς του πρὸς τὸ παρῆκτον ἡ Α. Γ. καὶ ἐδάκρυσεν.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ἡ αἰσθησις ἐπῆλθεν εἰς τὰς εἰσπραξεις τῶν εἰδῶν μονοπωλίου κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἐν ἤρσει πρὸς τὸν ἀντίστοιχον τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Εἰς τὰς εἰσπράξεις ἐκ τοῦ ἁλτος παρετηρήθη αὐξήσις 152.314 δραχ. ἐκ τῶν πυρῶν 10.327 δρ. ἐκ τῶν παιγνιοχαρῶν 417 δρ. Μόνον εἰς τὰς εἰσπράξεις τοῦ περειαίου παρετηρήθη ἐλάττωσις κατὰ 81.555.

Ἐν γένει τὸ πλεόνασμα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐλλείματος ἀνῆλθεν εἰς 87.594 δρ.

ΚΑΤΑ τὸν λήξαντα μῆνα Μαῖον εἰσπραχθῆσαν ὑπὸ τοῦ Τελωνίου Πειραιῶς δρ. 2, 137 076 15 καὶ φράγκα 169 371. Κατὰ τὸν ἀντίστοιχον τοῦ παρελθόντος ἔτους εἶχον εἰσπραχθῇ 1.469,586 95 δραχ. καὶ 148 562 70 φρ. Προκύπτει ἐπομένως διαφορὰ ἐπὶ πλεόν ἑτέρος δραχμῶν μὲν 667.489 20 καὶ εἰς χρυσὸν 20,808 30.

— Ὁ Σύλλογος πρὸς Διάδοσον Ὁφελίμων Βυλίων βαίνει δομηρεῖα ὑπερνεδοκίμων διὰ τοῦ πρακτικοῦ τῶν ἐργασιῶν τὸν πάντας τοὺς ὑφιστάμενους συλλόγους, μὴδ' αὐτοῦ τοῦ «Παρασσοῦ» ἐξαιρουμένου. Παράλληλος δὲ ἐκφαίνεται ἡ δρᾶσις αὐτοῦ πρὸς τὴν ὑμεινὴν ἀντίληψιν, ἣν ἔχει περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἡμετέρας κοινωνίας. ὡς στοιχειώδης ἅμα καὶ ὑπὲρ τῆς ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ.

Εἶναι γνωστὴ ἡ λαμπρὰ ἐπιτυχία του δι' τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν βιβλίων του. Νῦν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πεδίου τῆς μορφώσεως τοῦ λαοῦ προσηγάλλει ἀπὸ τῆς ἱερᾶς προσηγορίας Ἰαννουαρίου τὴν ἐκδοσὴν μηνιαίων περιοδικῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Μελέτη» καὶ τὸν τύπον βιβλίου πληθύνον οὕτω αἰσθητοτάτην ἀνάγκην. Ποῖον θὰ εἶναι τὸ περιεχόμενον τοῦ περιοδικοῦ τούτου δύνανται νὰ προμαντεύσῃ ἀναλογισόμενοι, δι' τὴν ἐπιστάσιν τοῦ περιοδικοῦ θὰ ἔχουσιν οἱ Βικέλας καὶ Δροσίνης. Ἀνδρες, οἷνες διὰ τοῦ ἀκαμάτου αὐτῶν ζήλου, τὸν ἀπαραδεγμῆτιστον μόχθον, τῆς θαυμαστῆς ἀφιλοκερδείας κατάρθωσαν νὰ ἀφαιρέσασιν—τοῦτο εἶναι κυριολεκτικὴ ἐκφρασις—τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας, ἐγγυῶνται ὑπεραρκῶς δι' τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειάν των περιοδικὸν θὰ εἶναι πρῶτοντον διδακτικὸν περιοδικὸν συγγράμματος μέλλοντος νὰ θέρμῃ δι' ἐπιλέκτου τροφῆς τὴν ἑλληνικὴν διάνοιαν καὶ καλλιερῇ τὸν ἀπροφύδιτον διὰ πνευματικὴν ἀδράνειαν νοῦν τῶν ἐλλήδων λογίων.

Ἀλλὰ πῶς ἀφῆρσαν τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας οἱ Βικέλας καὶ Δροσίνης; Διὰ τοῦ τελειοτάτου ἐκπαιδευτικοῦ μονασίου, ὅπερ κατήρτισαν ἐν τῷ περικύρῳ καὶ ἐκ καθαριότητος ἀπαστράπτου μεγάρῳ τοῦ Συλλόγου. κατέστησεν τὸν Σύλλογον τοῦτον ἑστῖαν φωτισμοῦ τῶν ἐν Ἑλλάδι διδασκάλων περὶ τῶν διδακτικῶν δργάνων. θρανίων, σχολικῶν βιβλιοθηκῶν, φωτογραφικῶν καὶ γεωγραφικῶν πινάκων καὶ τῶν τοιούτων, ὅλα εἶναι ἤδη ἐν πλήρει χρήσει παρὰ τοῖς πεπολιτισμένοις λαοῖς—εἰρησθῶ ἐν παρόδῳ καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς Ρωμανοῖς καὶ Βουλγάρους—καὶ μετ' ἰδιαίτης εὐχαριστήσεως βλέπομεν, δι' ἐπιθεωρητὰ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἀποτελεῖνται καὶ ἀναθεσθῆναι εἰς τὸν Σύλλογον τὴν φροντίδα τῆς ἀποστολῆς τοιούτων ἐκπαιδευτικῶν δργάνων εἰς τὰ ἀπώτατα κείμενα δημοτικὰ σχολεῖα τοῦ κράτους. Πρέπει ἐν τούτῳ μετὰ τιμῆς νὰ ἐξάσωμεν τὴν φιλοτιμίαν σπουδῇ ὅσο ἐπιθεωρητῶν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τοῦ κ. Σταματέλλου τοῦ νομοῦ Μαγνητίας καὶ τοῦ κ. Βαλδάρη, τοῦ νομοῦ Κυνελίδας, ὅπως ἐπαφελθῶσι τῶν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου παρεχόμενων ἐκπαιδευτικῶν.

Εἰς τὸν δεύτερον ὀφείλεται ἡ λαμπρὰ πρωτοβουλία, ὅπως ὁ δῆμος Ἰγίων προμηθευθῇ πάντα τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἐκτατά ὄργανα διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, εἰς τὸν πρῶτον δὲ κ. Σταματέλλον, ὅτι ἐν σχολείοις τοῦ τοῦ ὑπ' αὐτὸν νομοῦ καὶ ἰδίᾳ ἐν αὐτῷ τῷ δήμῳ Παρασῶν καὶ ἐν ἑτέρῳ τοῦ δήμου Βολῆς εἰσῆλθῃ ἡ σκοπευτικὴ Ποῖος τῶν καταφορτῶν ἐχόντων τὰ στήθη ἐκ παρασῶν τμηματαρχῶν τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας ἐσκέφθη περὶ τοιούτων πραγμάτων; Ἀλλὰ τὸ κυριώτερον πάντων εἶναι, δι' ὁ μεγαλοπρεπὴς κύριος, ὅστις λέγεται ἐπιθεωρητὴς τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς, οὐδ' ἐπατήσῃ ποτε εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Συλλόγου. Συνιστῶμεν αὐτὸν εἰς τὴν μέριμναν τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας ὡς ἄξιον παρασημοφορίας!

ΕΝ Τῷ μεγάρῳ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐγένετο τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἡ κλήρωσις τοῦ δανείου τῶν 20,500,000, καθ' ἣν

ἔλαχον οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοί:

ἀριθμὸς	κερδίσας	Δραχ.	50,000
69,200	»	»	»
95,251	»	»	3,000
40,223	»	»	3,000
122,320	»	»	3,000
195,029	»	»	3,000
130,212	»	»	3,000
113,255	»	»	1,000
188,375	»	»	1,000
185,777	»	»	1,000
120,392	»	»	1,000
116,742	»	»	1,000
178,865	»	»	1,000
151,273	»	»	1,000
7,831	»	»	1,000
117,591	»	»	1,000
4,825	»	»	1,000

Ἐν δὲ τῷ Ζαπτεῖῳ μεγάρῳ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ ἐ' κλήρωσις τοῦ λαχείου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου, καθ' ἣν

ἀριθμὸς	ἐκέρδισε	Δραχ.	100,000
»	»	»	25,000
»	»	»	10,000
»	»	»	5,000
»	»	»	5,000
»	»	»	5,000
»	»	»	1,000
»	»	»	1,000
»	»	»	1,000
»	»	»	1,000
»	»	»	1,000

Μετ' αὐτοὺς ἐξήχθησαν 489 ἀριθμοὶ κερδαίνοντες ἑκατὸς ἀνὰ δραχ. 100 καὶ μετὰ τούτους ἑκατὸς 500 κερδαίνοντες ἀνὰ δραχ. 50. Δὲν καταχωρίζομεν αὐτοὺς εἰς τὸν «Ἀγῶνα» πρῶτον μὲν διὰ τὸ δῶμα τῶν κέρδους, δεύτερον δὲ διότι δὲν ἐδημοσιεύθη ὁ ἐπίσημος καὶ ἐπηκριβωμένος αὐτῶν κατάλογος.

Εἰς Λάρισα μετέβη τὴν παρελθούσαν ἐξδομάδα ὁ λόχος τῶν ἐν Ἀθήναις γεφυροποιῶν πρὸς ἐκτέλεσιν γυμνασίων ὑπ